

te tradition. Hvis navnet er et så udbredt efternavn, at det ikke er beskyttet, vil det således efter udvalgets forslag kunne tages som mellemnavn af enhver, jf. pkt. 2.1. Dertil kommer, at visse af de pågældende navne allerede i dag er optaget på Kirkeministeriets lister over godkendte fornavne. Sådanne navne vil efter udvalgets lovudkast fortsat kunne tages som for- eller mellemnavne. Det samme gælder andre navne, der opfylder betingelserne for at blive godkendt som fornavn, jf. pkt. 4.1., f.eks. som følge af, at navnet er almindeligt udbredt som fornavn her i landet, jf. pkt. 4.2.

Om muligheden for at anvende efternavne som fornavne henvises i øvrigt til pkt. 4.1.2.2.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 177 ff.

3.4.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig med Navnelovsudvalget i, at hensynet til bærere af sådanne navne som efternavne er mere tungtvejende end hensynet til at videreføre den nævnte tradition, som bryder med et centralt element i dansk navneskik, nemlig sondringen mellem for- og efternavne.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende kan derfor tiltræde, at der ikke medtages en adgang til at videreføre den nævnte tradition i en ny navnelov.

4. Fornavne

4.1. Nydannede fornavne

4.1.1. Bør der fortsat være krav om, at et navn ikke må være til ulempe for bæreren

4.1.1.1. Gældende ret

Efter § 10, stk. 1, i den gældende navnelov må et fornavn ikke kunne blive til ulempe for den, der skal bære navnet.

Kravet indebærer i praksis navnlig, at en dreng/mand ikke må tillægges et pige-/kvindenavn og omvendt, samt at navnet ikke må kunne give anledning til drillerier.

Herudover er det i Kirkeministeriets cirkulære nr. 24 af 1. marts 1982 om ændring af lovgivningen om personnavne, kapitel II, stk. 2, pkt. 3, anført, at der ikke må tillægges et barn et fornavn, som bæres af ældre levende søskende, medmindre der tillægges barnet et yderligere fornavn. Af kapitel II, stk. 2, pkt. 7, fremgår endvidere, at der ikke kan tillægges et barn to ens fornavne, heller ikke forbundet med bindestreg.

En række begreber og ord, der optræder i forbindelse med fornavne, f.eks. jr., initialer, talangivelser, titler og småord som du og von, anerkendes ikke som egentlige fornavne.

4.1.1.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har taget udgangspunkt i, at det principielle udgangspunkt for en ny navnelov bør være, at det skal være muligt for borgerne selv at bestemme deres eget navn, medmindre stærke grunde taler herimod.

Kravet om, at et navn ikke må kunne blive til ulempe for den, der skal bære navnet, er efter udvalgets opfattelse vanskeligt at forene med dette udgangspunkt, idet det må være ansøgeren selv, der bedst har mulighed for at afgøre, om navnet har en sådan karakter, at ulemperne ved navnet overstiger de fordele, ansøgeren mener at kunne opnå ved at tage det ønskede navn.

Udvalget har derfor fundet, at forbuddet mod sådanne fornavne bør ophæves.

For så vidt angår en eventuel særregel for børn, finder udvalget ikke, at navnemyndighederne i almindelighed må anses for at have bedre mulighed for at tage stilling til, om et fornavn vil være til ulempe for barnet, end forældremyndighedsindehaverne.

Dertil kommer, at det efter udvalgets opfattelse ikke vil være hensigtsmæssigt at have forskellige regler for voksne og børn.

Udvalget foreslår på den baggrund, at forbuddet mod at tage et fornavn, der kan blive til ulempe for bæreren, ophæves for både børn og voksne.

For så vidt angår fornavnes kønskorrekthed har udvalget fundet, at kravet herom er et centralt træk inden for dansk og al sammenlignelig international navnetradition, der indebærer en række kommunikationsmæssige fordele i den praktiske navnebrug, og udvalget har på den baggrund fundet, at der ikke bør ske ændringer heri. Det danske samfund er i dag i en række sammenhænge opdelt i køn. Det gælder f.eks. ved indgåelse af ægteskab, indkaldelse til værnepligt og visitering af patienter til sygehuse. Kønspecifikke fornavne er en enkel måde, hvorpå det kan fastslås, om en person er af han- eller hunkøn.

Som følge heraf foreslår udvalget, at der i navneloven indsættes en særlig bestemmelse om, at et fornavn ikke må betegne det modsatte køn i forhold til den, der skal bære navnet. For så vidt angår de særlige spørgsmål vedrørende transvestitters og transseksuelle personers fornavne henvises til det, der er anført under pkt. 4.4.